

FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ 2015

Del 2 al 20 d'agost | www.festivaldetorroella.cat

Dimarts, 18 d'agost de 2015

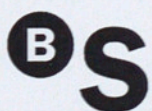
22h - Auditori Espai Ter

Orquestra Simfònica del Vallès

Jan Liseicki, piano

Rubén Gimeno, director

Fundació
BancSabadell

 **JOVENTUTS MUSICALS
DE TORROELLA DE MONTGRÍ**

PROGRAMA

I part

Fryderyk Chopin (1810-1849)

Concert per a piano i orquestra núm. 2 en Fa menor, Op.21

Maestoso

Larghetto

Allegro vivace

II part

Fryderyk Chopin

Concert per a piano i orquestra núm. 1 en Mi menor, Op.11

Allegro maestoso

Romance-Larghetto

Rondo-Vivace

Chopin amb orquestra

Chopin se'n va adonar ben aviat que la carrera de concertista de piano virtuós no estava feta per a ell. No suportava fer concerts i ja va quedar patent quan, de ben jove, pocs dies abans d'haver de fer el seu concert d'ingrés al conservatori, va emmalaltir dels nervis durant tres dies. De fet, es va fer famós per ser un dels grans pianistes que únicament va fer una vintena de concerts en públic. Però en un món musical en què encara no es feia una clara distinció entre el compositor i l'intèrpret, Chopin sabia que per a fer-s'hi un nom havia de presentar-se-hi amb una sèrie de composicions per a piano i orquestra.

En els concerts importants que va oferir, sovint es criticava Chopin per tocar amb massa suavitat. Es va fer córrer el rumor que la seva fragilitat i debilitat li impedièren atacar les notes amb més força. Però és el seu amic Franz Liszt qui ens dóna la clau de la seva manera de tocar, quan explica que rebutjava «la cara més rabiosa i furibunda del Romanticisme». A més, s'ha de comptar que els pianos de l'època no tenien la perfecció dels actuals i quan es forçaven se'n perdia el control. No és d'estranyar, doncs, que en lloc de jugar la carta de la potència, Chopin optés pel control dels sons més apagats del piano per a construir els mateixos contrastos i relacions que aconseguia un pianista dels que treien el fre davant el teclat. A partir de la seva marxa de Polònia per instal·lar-se a París, el 1831, quan tenia 21 anys, la seva música es torna cada vegada més subtil, més adient per als salons que per a les sales de concerts i abandona definitivament la composició per a orquestra.

Chopin només va escriure per a orquestra cinc de les més de dues-centes obres que va compondre. Totes partitures de joventut: els dos concerts per a piano i orquestra que escoltarem aquest vespre, de 1829 i 1830; les *Variacions en Si bemoll* sobre «Là ci darem la mano» del *Don Giovanni* de Mozart (1827); *Cracoviana* (1828) i l'*Andante spianato* i *Grande Polonaise brillante* (1830-1831). Queda clar que per a Chopin tot allò que no és piano ocupa un espai secundari; però això no vol dir dolent, com va insinuar, poc subtilment, Hector Berlioz, que li va etzibar que l'orquestració del seu *Concert per a piano i orquestra núm. 1 en Mi menor*, era «un fred i quasi inútil acompanyament». Maurice Ravel va sortir anys més tard en defensa d'aquest concert assegurant que «tots els trets són inspiradors» i que la riquesa del llenguatge de Chopin es desplega amb gran llibertat i amb una inventiva extraordinària tot i cenyir-se a un esquema prefixat.

Encara que catalogat en segon lloc, perquè es va publicar més tard, el *Concert per a piano i orquestra núm. 2 en Fa menor, Op.21* és, en realitat, el primer dels dos concerts que va escriure. Datat el desembre de 1829, està dedicat a la comtessa Delfina Potocka i va ser estrenat en públic, després d'una audició privada, el 17 de març de 1830 al Teatre Nacional de Varsòvia amb el mateix compositor al piano. Més dramàtic que el *Concert en Mi menor*, Chopin el va escriure sota l'influx del seu enamorament per una estudiant de cant del Conservatori de Varsòvia, Konstanze Glakowska, a qui va dedicar l'emoitiu i poètic segon moviment. En va deixar testimoni en una carta del 3 d'octubre de 1829 adreçada al seu amic Tytus Woyciechowski: «Potser desafortunadament, tinc el meu propi ideal, al qual serveixo en silenci des de fa mig any, amb el qual somio i en record del qual he compost l'*Adagio* del meu nou concert».

Quan el *Concert en Fa menor* es va estrenar, Chopin tenia 20 anys i ja era un pianista espectacular, però en lloc d'abassegadores i torrencials cascades de notes que es repeteixen, el compositor s'estima més l'escriptura clara i les textures delicades que recorden el classicisme no exempt de virtuoses figuracions riques en floritures que donen el protagonisme absolut al piano.

L'estiu de 1830, Chopin va compondre el *Concert per a piano i orquestra núm. 1 en Mi menor, Op.11*. Ell mateix el va estrenar a Varsòvia l'11 d'octubre de 1830, tot i que el va dedicar al pianista Friedrich Kalkbrenner. En el primer moviment, *Allegro maestoso*, la introducció orquestral té un aire rutinari fins que entra el piano i tot cobra vida. El segon, *Romance-Larghetto*, és una mostra exemplar del belcantisme pianístic de Chopin, el model del qual és sens dubte Bellini. Segons va escriure el mateix compositor «està mantingut per un sentiment romàntic, tranquil, en part melòdic. Ha de produir la mateixa impressió que un paisatge que estimem i que desperta en nosaltres bells records». Aquest moment de calma contrasta amb l'últim moviment, *Rondo-Vivace*, que evoca el ritme polonès de la *krakowiak*, una dansa ràpida i sincopada, brillant i de caràcter netament virtuosístic.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) va néixer en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, però tot just un any més tard es va convertir en l'única orquestra simfònica d'Espanya organitzada empresarialment com a societat anònima laboral, de la qual els treballadors són alhora els propietaris. Aquest funcionament converteix l'OSV en una orquestra que viu, com cap altra, del seu públic, dels seus concerts, de la seva qualitat, del seu compromís, i de la capacitat d'incloure en el projecte la imprescindible col·laboració del sector privat i del sector públic.

La intensa activitat de l'OSV —més de cent actuacions l'any— se centra, per un costat, a la ciutat de Sabadell, on realitza la temporada de concerts simfònics i on és també l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya; i, per l'altre, al Palau de la Música Catalana, on s'ha consolidat el cicle de l'OSV Concerts Simfònics al Palau. Però el que més destaca de la seva activitat és l'increment de públic que ha tingut des del 2009 fins al 2014 a les temporades de Barcelona i Sabadell.

Els directors titulars de l'Orquestra Simfònica del Vallès han estat: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005 i David Giménez Carreras, del 2006 al 2009. Des del setembre del 2009, Rubén Gimeno n'és el director titular.

L'Orquestra Simfònica del Vallès debuta al Festival de Torroella

JAN LISIECKI, piano

Nascut l'any 1995 a Calgary, Canadà, de pares polonesos, Jan Lisiecki va entrar amb molta força al circuit internacional després del seus enregistraments en viu dels concerts de Chopin amb la Simfonia Varsòvia. Va començar els estudis de piano quan tenia cinc anys i, quatre anys més tard, ja actuava internacionalment amb l'Orquestra de Canadà, la New York Philharmonic, l'Orchestre de París, la BBC Symphony Orchestra i la Rotterdam Philharmonic Orchestra, entre altres. Ha actuat amb directors com ara Claudio Abbado, David Zinman, Paavo Järvi, Antonio Pappano i Yannick Nézet-Seguin.

L'1 de gener de 2010 va ser l'encarregat d'inaugurar el 200 aniversari del naixement de Chopin a la casa de Zelazowa Wola, Polònia. Aquell mateix mes, va presentar el *Concert número 1 en mi menor* de Chopin a la Midem Classical Gala dels Premis a Cannes, a França. Ha actuat als Estats Units, Corea, Xina, Japó, Polònia, França, Alemanya, Bèlgica, Guatemala i Brasil, en diferents festivals com ara el de Verbier, el de la Roque d'Anthéron, el Merano Festival, etc.

És artista de Deutsche Grammophon des dels 15 anys i el seu primer àlbum amb aquesta discogràfica recollia els *Concerts per a piano i orquestra KV. 466 & 467*, de Mozart, amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, sota la direcció de Christian Zacharias. El segon àlbum, editat l'abril de 2013, recull els *Estudis Op. 10 i Op. 25*, de Chopin.

El 2013, Jan Lisiecki va ser guardonat amb el premi *The young artist of the Year* als Gramophone Awards 2013, considerats internacionalment com els Òscars de la música clàssica.

Jan Lisiecki debuta al Festival de Torroella.

RUBÉN GIMENO, direcció

Rubén Gimeno és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, formació amb la qual va iniciar el seu compromís en la temporada 2009-2010. Així mateix, ha estat director artístic de l'Orquestra Joven de la Orquestra Sinfònica de Galícia durant gairebé una dècada, tasca que va compaginar amb el càrrec de violinista. Com a director convidat ha col·laborat amb nombroses orquestres espanyoles, com l'Orquestra Sinfònica de Galícia, l'Orquestra Nacional de Espanya, l'Orquestra Sinfònica de Tenerife, l'Orquestra de Euskadi, l'Orquestra de València i l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya, entre d'altres. Fora ha dirigit la Norrköping Symphony Orchestra, la Gävle Symfoniorkester, l'Orchestre de Chambre de Genève, l'Orquestra del MMCK (Japó), la University of Maryland Symphony Orchestra (UMSO), la SAMI Orquestra (Suècia) i l'Orquestra Nacional de Colòmbia.

La seva activitat en el camp de la lírica l'ha portat al Teatro Campoamor d'Oviedo per a dirigir les produccions de *Marina*, *La Gran Via* i *Agua*, azucarillos y aguardiente; també *Cádiz*, de Chueca, amb l'Orquestra Sinfònica de Galícia i *La del Soto del Parral*, al Teatre de la Zarzuela. Així mateix desenvolupa una intensa col·laboració dins del cicle Òpera a Catalunya dirigint els *Contes de Hoffmann*, *L'elisir d'Amore* i *Nabucco*.

Rubén Gimeno va actuar per primer cop al Festival Torroella en l'edició de 2007.

